

BAMTELİ

Mayalanmış Notlar

NAHİT ERUZ

Kaybolan Demokrasi

Biliyorsunuz, demokrasiye "devamlı oturma izni" veren ülkeler var, "geçici oturma izni" veren ülkeler var. Bir de, sınırlarından içeriye sokmayanlar var.

Hatta, demokrasinin bizde bile "devamlı oturma izni" olduğu söylendi. Ama, kendisi bunun "devamlı" değil, geçici olduğunu açıkladı. Tarihi kayıtlarda da böyle geçiyor.

Gene biliyorsunuz ki, demokrasi çok inatçı. Ülke ülke dolaşır, her ülkeden devamlı oturma izni istiyor.

Geçenlerde haber aldık ki, demokrasi kaybolmuş.

Kimi diyor ki, en son Ortadoğu'da görülmüş. Gerçi, Güney Amerika'da görüldüğü söylenenler de var.

Ama, Amerika'nın ya da İngiltere'nin, demokrasiyi Arap çöllerinde dolaşırken görünce himayeleri altına aldıkları da söyleniyor. Aslında, gerçeğe en yakın olanı da bu.

Onu bizim illerde ya da komşularda gören olursa veya duyum alırsa lütfen haber versin.

Demokrasi'nin babası çok üzgün de.

Siyaset Aşevi

Geçenlerde "Siyaset Aşevi"ne gittim, bir şeyler yemek için.

Sanki, önemli biriymişim de, bir partiye giriyormuşum gibi büyük tantana ile karşılandım.

Sandalyeye oturup arkama yaslandım.

Tepemde elpençe divanduran garsona sordum:

"Yemek listeniz var mı?"

"Yok efendim. Yiyecekler her gün, her saat ulusal ve uluslararası raporlara göre değişiyor. Biz de, sürekli kullanılacak bir liste yapamıyoruz."

"Peki, yaptığınız yemekler arasında neler var?"

"Postalla ezilmiş acılı köfte..."

Listenin sonunu beklemeden fırladım ayağa, "aman haa" dedim. "Bir kaç kez yedim mideme fena oturdu. Sonra uğraş Allah uğraş."

Garson, "abi zaten şimdi yok, onu ara sıra yapıyoruz" dedi.

Rahatlayıp yerime oturdum.

"Başka?"

"Borç çorbası, Kırmızı, Amerikan Salatası, Rus Salatası da denir ya, Çin yemekleri, Arnavut ciğeri, yemek üstüne de Havana purosusu..."

Sıkıldım ve "tamam, tamam" dedim.

Garson gene aynı saygıyla eğildi önümde.

"Bugünlerde, Arap aşısı ile aşure çorbası pek moda, ister misiniz?" dedi.

Çok mu Zor?

Aptalca bir soru ama gene de sormadan edemiyorum.

Kardeşçe yaşamak çok mu zor?

Daha önce yazdığım gibi "önce insanım" demek zor mu geliyor insan oğluna?

Bir kentte, bir ülkede ve tüm dünyada, dostça, barış içinde yaşamak çok mu zor?

Cumhur'un Başı

Ülkemiz zor günlerin eşiğinde.

Dünya da öyle.

Kaynayan ortadoğu kazanının altına yeni ateşler atılacak.

Batılı ülkelerle, Amerika ile ve de komşumuz ülkelerle başımızın hoş olacağını hiç sanmıyorum.

Bölgemiz belalı bir bölge, unutmayalım bunu.

Ve biz, böyle bir ortamda cumhurbaşkanımızı seçeceğiz.

Öncelikle, cumhur ile cumhurbaşkanı barışık mı olacak?

Cumhurbaşkanı ile hükümetler de.

Umudumuz, Atatürk ilkelerini yüreğinde taşıyan, ulusal ve uluslararası sorunlarda etkin olacak bir cumhurbaşkanımızın olması. Geçtiğimiz dönemde, cumhur ile cumhurbaşkanı genelde barışık ama hükümetlerle cumhurbaşkanının barışık bir uyumlu olduğu pek söylenemez. Aslında, geçen yıllar ülkemiz için kayıp yıllardır.

Artık kaybedilecek yıllarımız, hatta günlerimiz yok.

Hem cumhurbaşkanı seçimini, hem de sonraki genel seçimleri iyi düşünmek zorundayız.

Bunlar, Türkiye'nin sorunu, parti sorunu değil.

Partiler artık sokak kavgalarını, kavgalaşmayı bir kenara bırakıp ciddi konuları ciddi biçimde tartışmalılar.

Bazı atışmalar sokak adamına yakışır ama partilere hiç yakışmıyor.

Yazık

Çabucak alevlenen bir toplum olduk.

İyiye alamet değil.

Köpüren şarap gibiyiz. sallamaya hiç gelmiyor.

Tartışmalar kavgaya dönüşüyor, karşıt görüşler de nerdeyse düşmanlığa.

Hiç hoş değil.